

Bekännelse.

A. F. Lindblad.

1

Moderato con una certa espressione parlante.

Sång.

58.

Piano.

Sjunger jag, så hör du mig; Gråter jag, så rör det dig. Sängen mig dock så ej rör.

Tåren ej min glädje stör Ett jag vet, som är för mig, Men detta just är ej för dig. Ack,

lyss en gång På bäckens språng Vid skogens sång!

Ja.

sjunger jag, så hör du mig; Gråter jag, så rör det dig. Sängen mig dock så ej rör.

och dock mig rör. Men klaga ej, ty jag, ack jag vågar ej derför.

I behåll.

A. F. Lindblad.

Andante con moto.

Sång.

59.

Piano.

Nu är jag nöjd och stil-la Och ser med lugn till-ba-ka: Mitt
 Och hör jag lär-kan sjunga. Och ser jag ro-sen knoppas. Då

hjer-tas dröm-da vil-la! Nu kan jag dig för-sa-ka. Vål är min vår för-
 är jag som de unga Kan å-ter le och hoppas. Den sorg, min öm-het

svunnen. Och ing-en säll-het funnen: Vann dock der-vid
 föd-de, Fast-än mitt hjer-ta blödde, Skänk-te dock blid

Tå-rar-nes frid, Och för min höst To-ner-nas tröst.
 Tå-rar-nes frid, Göt i mitt bröst To-ner-nas tröst.

ritard.
a tempo
ritard.
smorz.

Afskedssång.⁺⁾

A. F. Lindblad.

Sostenuto.

60.

Piano.

The piano introduction is in E-flat major, 4/4 time, marked 'Sostenuto'. It begins with a treble clef and a key signature of two flats. The melody starts on a half note E-flat, followed by a quarter note G-flat, and then a half note B-flat. The bass line starts with a half note E-flat, followed by a quarter note G-flat, and then a half note B-flat. The piece is marked with dynamics: *sp* (sforzando), *cresc.* (crescendo), and *dim.* (diminuendo).

The first system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line begins with a half note E-flat, followed by a quarter note G-flat, and then a half note B-flat. The piano accompaniment starts with a half note E-flat, followed by a quarter note G-flat, and then a half note B-flat. The lyrics are: 'Då jag var barn, i dröm-mar-ne lek-te / Tim-mar-ne flytt, den si-ste är in-ne;'. The piano part includes dynamics: *p* (piano), *p* (piano), and *p* (piano).

The second system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line begins with a half note E-flat, followed by a quarter note G-flat, and then a half note B-flat. The piano accompaniment starts with a half note E-flat, followed by a quarter note G-flat, and then a half note B-flat. The lyrics are: 'Skim-ran-de bloss ur a--ning-ens värld; Loc-kan-de / Af-ske-dets suck vill qväf-va min röst; Ty blott hos'. The piano part includes dynamics: *p* (piano), *cresc.* (crescendo), and *p* (piano).

The third system of the vocal and piano accompaniment. The vocal line begins with a half note E-flat, followed by a quarter note G-flat, and then a half note B-flat. The piano accompaniment starts with a half note E-flat, followed by a quarter note G-flat, and then a half note B-flat. The lyrics are: 'ljöd mitt ö-ra då smek-te, Dro-go mig hän på den / er kan lif-vas mitt sin-ne, Och blott för er kan'. The piano part includes dynamics: *p* (piano), *cresc.* (crescendo), and *cresc.* (crescendo).

⁺⁾ Sjunges på Jenny Linds afskedskonsert i Stockholm den 21 Juni 1841.

p

luf - ti - ga färd, Ut på det haf, der
klap - pa mitt bröst, Och då det mål, dit

p *fp* *fp*

stor - mar - ne då - na, Vin - dar - ne öm - som
ö - det mig kal - lar, Jag går e - mot, fast

fp *fp* *fp* *fp* *cresc.*

sme - ka och hå - na; Frids - lun - dar få Vid
fjer - ran det skal - lar Ho - tan - de bud,

fp *cresc.* *sf* *f* *p*

strän - der - na stå.
Var - nan - de ljud,

sf *fp* *con espressione* *fp*

En fann jag dock: der var mig väl;
Hvi - skar det dock så tyst i min själ:

Den bju - der jag i dag far - väl, far - väl, — far -
"Snart jag er å - - - ter - ser." Far - väl, far - väl, — far -

väl, far - väl, — far - väl! Den bju - der jag i dag far -
väl, far - väl, — far - väl! Jag snart er å - - ter - ser, far -

väl!
väl!

Hjertats vaggång.

A.F. Lindblad.

Andante con moto.

61.

Piano.

p *cresc.*

p

Jag vill vag-ga mitt

pp *sempre p*

hjer-ta till ro. Med ey-pres-ser om-skug-ga mitt ho.

cresc.

Jag vill glöm-ma, Göm-ma Djupt un-der grön-skand-e

p *p*

jord Hvar - - je min - - ne, — hvart ord.

Jag vill glöm - ma de tå - rar, jag göt; Jag vill glömma de

e - der, han bröt; Allt be - graf - va, Allt för - gä - ta,

Allt för - lå - ta. O! Till lön för de

of - - fer, jag gör, — Med din

stäng- el, o vall - - mo, mig rör!

cresc.

f O! Till lön för de of - fer, jag gör, o! till

f

lön för de of - - fer, jag gör, Med din stängel, o vall - - mo, mig

p

p

rör!

cresc.

dim.

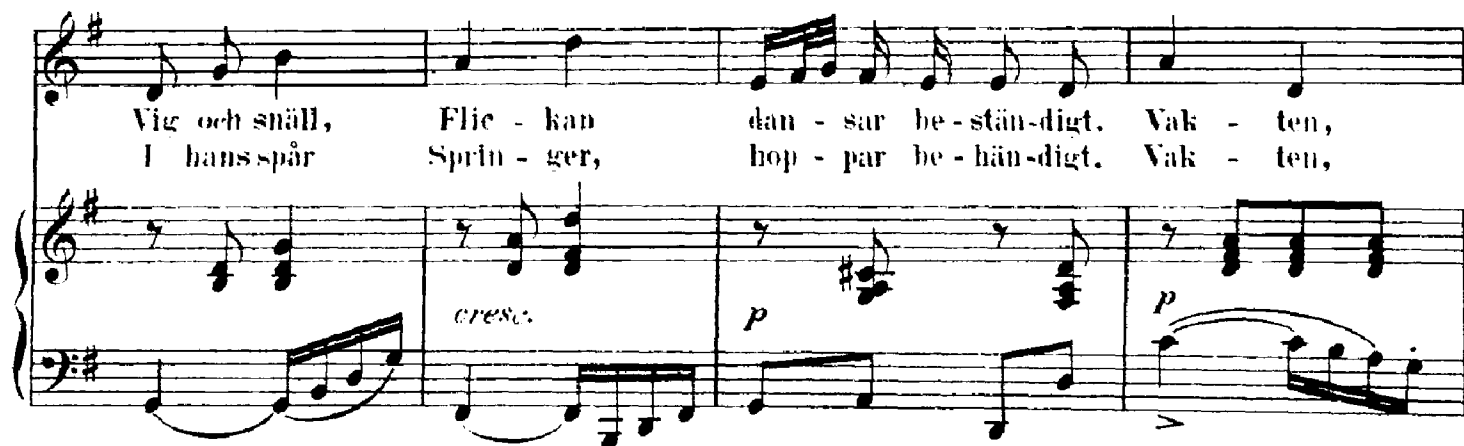
pp

Fåfång varning.

A.F. Lindblad.

Allegretto.

62.
Piano.

First system of the musical score. It features a vocal line and a piano accompaniment. The key signature has one sharp (F#). The vocal line has two staves with lyrics. The piano accompaniment has two staves. The lyrics are: vak - ten er bå - da, Fruk - ten, fruk - ten er vå - da! Jä - gar'n. The piano accompaniment includes a *cresc.* marking.

vak - ten er bå - da, Fruk - ten, fruk - ten er vå - da! Jä - gar'n
vak - ten er bå - da, Fruk - ten, fruk - ten er vå - da! Jä - gar'n

cresc.

Second system of the musical score. It continues the vocal and piano parts. The lyrics are: är för - sla - gen, Äl - ska - ren lu - rar be - ta - gen; är för - sla - gen, Äl - ska - ren lu - rar be - ta - gen;. The piano accompaniment includes a *p* marking.

är för - sla - gen, Äl - ska - ren lu - rar be - ta - gen;
är för - sla - gen, Äl - ska - ren lu - rar be - ta - gen;

p

Third system of the musical score. It continues the vocal and piano parts. The lyrics are: Jä - gar'n. The piano accompaniment includes a *cresc.* marking.

Jä - gar'n

cresc.

Fourth system of the musical score. It continues the vocal and piano parts. The lyrics are: är för - sla - gen, Äl - ska - ren lu - rar be - ta - - gen. The piano accompaniment includes a *p* marking.

är för - sla - gen, Äl - ska - ren lu - rar be - ta - - gen.

p

Fifth system of the musical score. It continues the piano accompaniment. The piano accompaniment includes a *cresc.* marking.

cresc.

Skog så grön, Res så skön

Lät - ta sin - net för - nö - jer. Ung - doms - tid Strå - lar blid,

Strå - lar, men ej drö - - - - - jer. —

Ung - doms - tid Strå - lar blid, Men drö - - - - - jer ej.

Ack nej, ack nej! — Ack nej, den drö - - - - - jer ej!

"Bland viden i dalen djupa."

Minnesångaren i Sverige.

P.D.A. Atterhom.

Andante con moto.

63.
Piano.

p *cresc.*

Bland vi - den i da - - len

pp con espress. *cresc.*

dju - - - pa Står kvar - nen i ström - mens drag; Den

dim.

ström - men står - ej stil - - la Från af - ton till lju - san

p

dag. Men hju - let i styr - ken spring - er När

p

for - sen är allt för full, Och klor - kan till lik - färd

ring - er, Om dig jag för - lo - ra skull.

cresc. dim.

p cresc.

pp con espress. pp

"Som mörka bäcken rinner."

Minnesångaren i Sverige.

P. D. A. Atterhom.

Poco allegretto.

Sång.

64.

Piano.

Som mör - - ka bäc - ken rin - - - ner ned
Min få - - le har jag sad - - - lat, min
Och hur — du än må ta - - - la, nog
Och hur — du än må sjung - - - a, nog

åt den lju - sa sjö, — — — — — Så rin - ner här mitt
hö - sa blänk - er spänd; — — — — — Från dig i qväll jag
grå - ter du väl då, — — — — — När hä - sten stam - par på
grå - ter du väl då, — — — — — När tär - ket breds på

sin - - - ne till dig, min fag - ra mö!
ri - - - der allt bort till verl - dens änd!
mar - - - ken, och jag den sit - ter på.
bå - - - ren, och jag den läg - ges på.

Föresats.

A.F. Lindblad.

Andante.

Sång.

65.

Piano.

p
O, jag vill ej sjung- - a, Vill ej ta - la mer.

p
Stum må bli min tung - a, Då ditt ö - ga ic-ke ler. Vå - ren kommer

cresc. *dim.* *p*
å - - ter, Men du ic-ke så. En - samt hjer-tat grå - ter; Ej ditt

f
hjer - ta lyss der - på. So - len kys-ser jor - - den, Haf - vet kysser

p
strand, Och du, blott du kan bry - ta hvad kär - lek för -

f *dim.*

band. *p* Nej, jag vill ej sjung - a, *f* Sjung - a mer i år,

p *cresc.*

p Nej, jag vill ej sjung - - a, Sjung - a mer i år, Kan - -

p *cresc.* *con grazia*

- - ske din vre - - de för - går. Nej, jag vill ej sjung - - a,

p *p*

Sjung - a mer i år, Kan - - - ske din vre - - de för -

cresc.

går.

f

I Maj 1844.

A.F. Lindblad.

Maestoso.

Sång.

66.

Piano.

I Rätt och San-ning har Han lagt Sitt ung-a väl-des kär-na, Och

Rätt och Sanning är den magt, Hans folk ock ly-der ger-na. I des-sa ord en

strimma skön Reh Sver-ges fram-tid da-gar. Det är en Ro-nungs morgon-bön, Som

Gud och folk be-ha-gar. Det är en Ro-nungs mor-gon-bön, Som

Gud och folk be-ha-gar.

Till Sophie.

A.F. Lindblad.

Andante.

Sång.

67.

Piano.

Som flo - den sak - ta i sin dal E - mel - lan tuf - vor

sempre p e legato

sim - - mar, Och öf - ver san - den tyst och sval Sin stråt bland blom-stren

går, Så rin - ner di - na da - gars gång, Så fly - ta di - na

tim - - mar, Och di - na stil - la böl - jors sång Blott nat-tens frid för -

står. Och träng - a sue - kar ur din själ, De hö - ga stjer - nor

sva - - ra, De älska dig, ditt ve och väl De kunna bäst för -

kla - - ra. Det qval, den nöd, på jor - den rår, Din fri - da strand blott

säl - lan när. O mil - da våg! Min kind be - stänk Och mig din sval - ka

skänk!

En dagakarl's visa.

A. F. Lindblad.

Moderato.

Sång. *mf*

68. Med min spa - de gick jag här så mång - et ett år, Och här

Piano. *mf*

såg jag so - len gå upp och ner. Fast nu gam - mal vor - den sam - ma

cresc. *p* *mf*

väg än - nu jag går, Sam - ma him - mel - ska stjer - nor jag ser. Än - nu

f

äl - skar jag väl de - ras bli - da sken, Men en hög - re klar - hets

dim.

mf

ljus mig vink-ar reñ, Och en hamn, der Nå-den och der hvi-lan så skön Gäl-da

mf

fullt ut min da-ga-karls-lön. Än-nu äl - skar jag väl de-ras bli-da sken, Men en

f

mf

hög - - re klar - hets ljus mig vink - ar reñ, Och en hamn, der Nå-den och der

dim.

mf

hvi - lan så skön Gäl - da fullt ut min da - ga - karls - lön.

Vaggvisa.

F.M. Franzén.

Andantino quasi allegretto.

69.
Piano.

p *cresc.*

più f *dim.* *pp*

p Jag sjung-er för min lil - la, Om han är tyst och stil - la. *cresc.*

Snart kom-mer en guld-vagn ur fön-stret hit in;— Der *più f*

p *cresc.* sit - - ter en gos - - se med ving - - ar så nät - - ta, Och *cresc.*

ad libitum

nie - - kar och sä-ger att vagn-en är din, Med

pp e rit.

a tem-

pp

fy - ra små fjär-lar så gran-na, så lät-ta, Med fy - - - ra små

fjär - - - lar så lät - - - ta. Jag

sjung-er för min lil - la, Om han är tyst och stil - la.

I den får du å - ka i skyn till den ön, — Der

p
guld - - äpp - len vä - - xa, dem pap - - go - jor vak - - ta, Men

p *crese.*

ad libitum
se in - te opp då du far öf - ver sjön. *a tem-*
p Låts *a tem-*

pp e rit.

pp *3* *3* *3* *3* *p*
sof-va, så går det så vackert, så sak-ta, Låts sof - - va, så går det så

pp *p* *crese.*

sak - - ta. Nu sof-ver ju min lil - la, Och allt är tyst och stil - la, så

tyst och stil - - la.

pp *rit. smorz.*

p

Den skeppsbrutne.

A.F. Lindblad.

Recit.

Sång. 70. Piano.

Hans ko - ja stod vid sjön, Hans jul - le låg vid

strand. Han vil - le bort till ön, Sitt se - gel fast han band.

Più Allegro.

f leggiero *dim.*

Ped.

p

Och så bar det af öf - ver glitt - ran - de

p

Ped.

vå - - - gor På glän-san-de fjärd. Han

p *cresc.*

sam i ett haf ut - af sol - sken och lå - - - gor. Så

säll var hans färd! Och seg-len de sto-do så ful-la för

vin - - - den På vaggan-de sjön. Och

vå - gor - na stänk - te sitt skum up - på kin - - - den. Allt

närmre kom ön.

Men

dim. *p* *p*

him - len blef mu - len, och mörkt blef kring jor - - - den. Sig

p *cresc.*

And.

moln sänkte ner. Och sjön, se! han vräk-te så vildt ut - åt

p *cresc.* *dim.*

fjor - - - den; Land såg han ej mer. Och

cresc. *cresc.* *dim.*

må - nen sig göm - de, och vin - dar - ne tjö - - - - to I

f *dim.*

block och i skot. Likt hung-ri - ga ulf - var nu böl - jor - na

cresc. *dim.* *p* *cresc.*

rö - - - to Sitt frad-gan-de hot.

cresc. *dim.*

dim.

Och vid han bättre såg, Var fjär-den bytt till haf. Som blod så röd, dess

p *cresc.* *f*

våg Nu båd - da - de hans graf.

dim. *calando*

Andante, ma con più moto.

p

p

p *cresc.*

p

cresc. *cresc.*

Slåttervisa.

A.F. Lindblad.

Con moto, ma non troppo presto.

71.
Piano.

f

p

cresc.

(En slåtterman sjunger under det han slipar sin lie.)

f

Skarp min li - e nu jag
Gräs och blom-mor nu så
Hen - nes tid ej kom-mit

p *f* *f*

slip - må, Man ar hus i dag på än - gen gå.
röd - da stå, De - ras tid är kom - men, stac - kars små!
än. Nå, nå! Men till hö - sten skall vårt bröl - lop stå.

p *f* *p*

Lu - stigt att ar - he - ta Un - der da - gen he - ta, Då till - sam - man
Men om ni vill ve - ta, Hyvad min ros mänd' he - ta: An - na! An - na!
Friskt må jag ar - he - ta; Ty då må jag ve - ta, Att min An - na,

p *cresc.*

*g1 och a1 har bytt plats i tredje 16-delsgruppen.

Fröjd och gam-man Ut - i hjer-tat bo.
 O! Blott An - na Är min hjer-tans - kär.
 Att min An - na Städ - se hos mig blir.

Lu-stigt att ar-be - ta Un - der da - gen he - ta, Då till - sam - man
 Men om ni vill ve - ta, Hvad min ros mänd' he - ta: An - na! - An - na!
 Friskt må jag ar-be - ta; Ty då kan jag ve - ta, Att min - An - na,

p *cresc.*

Fröjd och gam - man I hvar-t hjer - ta bo!
 An - na! - An - na Är min hjer - tans - kär.
 Att min - An - na Städ - se hos mig blir.

p *f*

dim. *p*

cresc. *piu f* *fz D.S.*

Den öfvergifna.

J. L. Runeberg.

Andantino.

72.

Sång.

p

Löf och ör-ter och blom - mors små, Lju - sa lil-jör med
 Sjung - en, bäckar, min bröl - lops-sång! Ljuf - va käl-lor och
 Jag vill väl-ja till vän en ann', Som ej svi-ker så

Piano.

p

dagg up - på, Pur - pur-ros, som så vän - ligt ler,
 vat - tensprång, Sjung - en gladt om en fram - tids dar,
 lätt som hau, Som ej kys-ser mig vå - ren ut

cresc. *cresc.*

f *dim.* *p*

Jag - vill väl-ja till brud - krans er. Min - nes-blomma vid
 Att - jag glöm-mer den tid, - som var, Glöm - mer lif-vet med
 Och - för-svin-ner då den - är slut. Kom, o död, och mitt

f *dim.* *p*

böl - jan klar, Ing - a tör-nen din stäng - el har.
 qual och lek, Glöm - mer den, som min tro - het svek!
 hjer - ta tag, Låt det hvi-la vid ditt i dag!

p

O! hur lik-nar dig ic - - ke den, Som gror upp i min
 Sjung - - en, bär-kar, min bröl - lops-sång! Ljuf - - va käl - lor och
 Fast din brud är af tå - - rar blind, Fast din flie - ka har

p

mf

barm i - gen, Som har tag-gar på hvar - je skott,
 vat - - ten-språng, Sjung - en ömt ur min e - gen själ
 mu - - len kind, Fast din ros ic - ke mer är röd,

piu f

p

Och som så - rar mitt hjer - ta blott,
 Åt den fal - ske ett långt far - väl!
 Kom, o död, kom, o ljuf - va död!

p

a tempo

Och som så - rar mitt hjer - ta blott.
 Åt den fal - ske ett långt far - väl!
 Kom, o död, kom, o ljuf - va död!

con espressione poco rit.

a tempo

Ny kärlek.

A.F. Lindblad.

Andantino.

Sång.

73.

Piano.

Ske - nets bo - ja

mer min an - - de ic - ke tryc - - ker; Å - - del är den

mägt, som nu jag tro - het svär. Hög min drottning

är; ej prål, ej flärd, ej nyc - - ker; In - - tet jor - disk

smink dess bli - da an-let bär. Ing - a fal-ska ljud hon

f *dim.* *p*

hvi - skar i mitt ö - - - ra, Ing - en sken-skön dikt hon

cresc. *f* *p* *cresc.*

i mitt hjer - ta sår. Hvem den Hö - ga är? - Nå väl, kan det dig

p *f*

rö - - ra? San - ning är dess namn, dess blick jag äl - ska

f *ff* *dim.*

får.

p

Flickan vid vattnet.

A. F. Lindblad.

Non troppo allegro.

Sång.

74.

Piano.

Flo - den hör jag bru - - - sa, De
Fal - ska jord, du grö - - - na, Med

stri - - da vå - - gor kru - - - sa Sig
all din vår - - prakt skö - - - na! För

på dess glat - - ta y - - - ta Ut - -
mig du mer ej grö - - - skar, Far - -

öf - - ver dö - - - dens dal.
väl jag bju - - - der dig.

Fjer - ran stor - men då - - - - - nar, Och
Flo - - dens kal - - la böl - - - - - ja Snart

p *f* *dim.*

må - nens blick mig hå - - - - - nar; Skall
skall min smär - - ta höl - - - - - ja; Den

p *f*

bo - - jan nu jag bry - - - - - ta, Och
brud - gum, jag mig ön - - - - - skar, I

cresc. *dim.*

sln - - ta så mitt qval? Ej
dju - - pet vän - - tar mig. Ur

dö - den mig för - skräc - - ker, Den famn, han här nt - -
 dju - pet to - ner träng - - a, Sig vid mitt hjer - ta

sträc - - ker, Fast kall, dock ic - ke mitt så - - rar, Ej
 häng - a, Det mörk - nar för mitt ö - - ga, Guds

svi - ker, ic - ke då - - rar; I tro - fast vård den
 dag jag skön - jer fö - ga; O Her - re! dig för - -

ar - - ma Han i sitt skö - - te här. Ej
 bar - - ma! Det drar mig ner, dit ner.+)

ar - - ma Han i sitt skö - - te här. Ej
 bar - - ma! Det drar mig ner, dit ner.+)

Om hösten.

A.F. Lindblad.

Poco allegretto.

Sång.

75.

Piano.

p

Så tog då sommaren så snart en
Väl kommer vå-ren till jor-den

p

än-da. De ljumma vindar ej å - ter - vända.
å - ter, Men i det bröst, han en gång för-lå-ter,

p

Nu känns det kallt, o! så kallt kring haf och land, Och
Der känns det kallt, om ock varmt kring haf och land, Och

cresc. *f* *p* *cresc.*

kallt känns ock i hjer - tats kam - - mar.
kallt det känns i hjer - tats kam - - mar.

dim.

Mitt lif.

J. L. Runeberg.

Lento.

Sång.

76.

Piano.

Strid på bräd - den af en graf,

Seg - - ling på ett vred - - - gadt haf,

Sträf - - van på en stig - - - lös stig,

O mitt lif, jag näm - - - ner dig.

f *ff* *cresc.* *ff* *dim.*

p *cresc.*

cresc. *al ff* *dim.* *p*

pp *dim.* *pp*

Dödgräfvarsång.

A. F. Lindblad.

Poco allegretto.

Sång.

77.

Piano.

Till ro! Till ro! Jag vill höl - ja ditt
De gå, de gå der i dag, ja, i
Och nu, och nu, hvar-till tjen - te väl

stoff med grus Och stänga din dörr och ditt hus. Ej skå - dar du då, Hu - ru
dag som i går, Och sam - la på sor - ger och år. För glit - ter och gull, För en
allt ert nit? I måsten ju slut - li - gen hit. Min spa - de är tung, Men

men - ni - skor gå Och äf - - las der up - pe att fång - a, Att
hand full af mull De svet - - tas och träng - as och skuf - fa, Och
gam - mal och ung Och fat - - tig och rik, hög och låg, ja, Mig

fång - a de bräck - li - ga strå.
skuf - fa hvar - an - dra om - kull.
sjelf gör han lik med en kung.

Ur "Vår betraktelser under sjukdom.

Jacob Frese.

Non troppo lento.

Sång. *p*

78. Här lig-ger jag än-nu vid dam-men i Be - thes - - da.
Men hvad? När ti - den är att fi - kon-trä-det knop - - pas.
Snart in-nan skör - den blir och ble - ka sky - lar bin - - das

Piano. *p*

Min Gud! Hvi tänk - er du då ic - ke på mitt bā - - sta!
Är då ej tid för mig att min för-loss-ning hop - - pas?
Jag lär i jor - dens famn till sa - lig hvi - la lin - - das;

cresc. *din.*

Jag, us - le, lig - - ger jemt i fjä - der - bo - jor tryckt;
Din god - het, ack! jag vet, den bin - ner dock till mig;
Jag trö - star mig der - vid; mitt si - sta sjuk - doms - år

cresc.

O, fins dock ing - en hjälp, fins ing - en un - dan - flykt?
Ty ut - om hvar - je vidd ju nå - den sträc - ker sig.
Hos dig, min lä - ka - re, mig e - vig hel - sa spår.

p

Vid en spegelklar sjö en sommarafton.

P.D.A. Atterbom.

Lento e religioso.

Sång.

79.

Piano.

Nu som - nar hvar fläkt öf - ver vå - gen,
När sjä - len blir tyst, lik-som sko - gen,

Och rörs knappt i trä - den ett blad; Nu
Och fly - ter till spe - gel för - bytt, Då

blir mig så stil - la i hå - gen. Nu blir jag så
är till sin lvi - la hon mo - gen, Då bör - jas ett

from och så glad.
lif, som är nytt.

p *cresc.* *f* *dim.*

Illusion.

A. F. Lindblad.

Allegro.

80.

Piano.

p

ritard.

a tempo

p

f

pp

sf

p

cresc.

f

p

dim.

f

p

Än du dig mot lju - sets höj - - - der

sving - ar, O - - - känd vind ditt

slap - pa se - gel fyllt; Tror att

so - len di - na tröt - - ta ving - ar

cresc. *f*

Med sin pur - - - pur å - - ter har för -

p *cresc.* *p*

gyllt. "So - - - lens pur - pur!"

pp *pp*

Ack, nej! den var dig Ald - - rig be -

pp *p* *cresc.*

vå - gen, O! Du be - drar dig;

f *dim.*

Tå - - rar det är, tā - - rar det är,

För- svun- na da - - gars be- gråt - na min - - nen,

cresc. *pp*

Af de- ras skim - - mer di- na ving- ar, di- na ving- -

p *R*

- - - - - ar glän- sa blott.

cresc. *ritard.* *a tempo*

cresc. *f* *dim.*

f *p* *ad.*

Hon skrifver.

A.F. Lindblad.

Allegro.

81.
Piano.

p *cresc.*

En stund — — — jag har att skrif - va dig

till, skrif - va dig till, men pen-nan ly - - - der ic-ke min

hand, ic-ke min hand så, som jag vill.

cresc. *p*

Ett

bref! — det, vet du, plå - gar mig så, plå - - gar mig så; hvad det be-

p *cresc.*

ty - - - der, Tor-de du nog, tor-de du nog kun-na förstå.

cresc. *p*

Men

cresc. *f*

fast - än bo - - jor mi - na tank-ar bin - da, Och dum - ma dröm - mar

p

mi - na sin-nen lin - da, Skall min sne-da rad, Det - ta ble - ka blad

p

Doek sä - ga dig, för - tro åt dig - Men nej! Jag

bör ej yp - pa det, Ej näm - na hvad än ing-en vet,

Ty att jag älskar dig Kan ej be - vi - sas mig, Jag vil - le blott upp -

re - pa här, Att tror du det, så är du rys - ligt v - gen - kär.

cresc. p cresc.

Far-

väl! — Jag hin-ner nu — ic-ke mer, Hin-ner ej mer, ty ti-den

ha - - star, Och blott ett namn, — och blott ett namn — Jag

ri - - tar här. — Men ak - ta

det no - ga, Ty det nam - net ägs af nå - gon

Med ett lyn - ne, som vet häm - nas — ja! — Skul-le du

* a ändrat från g.

tro, skul-le du tro, jag bryr mig

p *cresc.* *ff*

alls om dig.

p *cresc.*

f

Più lento.

Dock, i post-scriptum här mitt stil-la hvi-skande hjertas bekän-nel-se tag e -

p

mot! Tro-gen i dö-den, tro-gen i lif-vet vill jag dig va-ra, vill, som

cresc. *p* *cresc.* *p*

vestan-vindens lät-ta andar, kring ditt vä-sen smy - ga

cresc. *dim. e rit.*

mig. —
 Och nu — far-väl, far - väl — för i
 dag, far - väl — för i dag, ty ti - den ha - - - star, Och det - ta
 namn, — och det - ta namn, — jag ri - - - tar
 här — O, ak - ta det no - ga,

p *cresc.* *p* *cresc.* *p* *cresc.* *f* *p* *f* *p* *cresc.* *ff* *ff*

Ty det nam - net ägs af nå - gon Med ett bjer - ta

med det fe - let, ja! Det kan ej slå,

det kan ej slå, får det ej slå för

dig. a tempo

Aftonen.

E. J. Stagnelius.

Andante pastorale.

Sång. 82. Piano.

p

Af - to - - nen nal - kas; I skug - gor - nas hägn

Da - - lar-na sval - - kas Af perl - dag - gens regn. — Qväl-len a -

zu - ren Med guld-stjer- nor strör; He - - la na - tu - - ren I

väl - lust nu dör. — Fjä - ri - - len gung - - as På törn - -ros-

harm; — Ljuft hon be - tung - - - as,

p *cresc.* *p* *cresc.* *f* *dim.* *cresc.* *f*

pp

ljuft — hon be - tung - as, Dess vän är så varm. —

pp *p*

Tyst han — sig göm - - mer I blom - mans sköt, —

cresc. *f* *dim.* *p*

Tyst han — sig göm - - mer, Slum - - rar och dröm - - mer,

cresc. *f* *dim.*

pp

slum - - rar och dröm - - mer Om allt hvad han njöt. —

pp *p*

p *cresc.* *dim.*

"Jag lefver väl som en dufva."

Minnesångaren i Sverige.

P.D.A. Atterbom.

Andante.

Sång.

83.

Piano.

Jag lef-ver väl som en duf - - va, Som har sin ma - ke bort-

mist; — Af dag - lig ängslan hon tru - gas Allt på sin en-sam-ma

qvist. Men bae-kar-ne sak-te - lig rin - na, De hin-na dock haf-vet till

slut; — Kär - le-kens sorger för - svin - - na, Tro-he-ten va-rar dem

ut.